

mene, at saa maatte man hellere vente med at løse Opgaven, indtil der kunde opnaas Enighed. Den Betragtning kan jeg ikke tiltræde. Jeg tror, det vil være ganske uoverkommeligt at faa de to Partier til at enes, og jeg kan ikke se, at man uden videre kan blive ved at lade det hele forsumpe af Hensyn til, at nogle Mennesker ikke kan blive enige. Saa maa det være Regeringens og Rigsdagens Opgave at gennemføre en Ordning, som man anser for retfærdig og rigtig for Egnen. Dér maa man tage Samfundshensyn i saa stor Udstrækning som muligt og ogsaa tage Hensyn til berettigede Ønsker fra de forskellige Sider. Ellers kan man blive ved at holde det hele hen og slippe for at tage et Ansvar. Men det er ikke Rigsdagens Opgave at slippe udenom Ansvaret, naar der virkelig skal tages samfundsmæssige Hensyn. Det Tilbud, der var givet af Nordpartiet, var af en saadan Beskaffenhed, at jeg tror, Sydpartiet i nogen Maade burde have modtaget det. I alt Fald maatte det betragtes som en stor Indrømmelse, og jeg er ogsaa overbevist om, at det bliver nødvendigt for os her paa Rigsdagen at tage Hensyn til dette Tilbud, thi det er ikke uden Fare for Sydpartiet, hvis Vandstanden f. Eks. bliver for lav i Fjorden. Man maa jo vogte sig, naar man særlig vil tage Hensyn til Landbruget, at ikke det Tilfælde kommer til at indtræffe, at hele den store Flade af Ringkøbing Fjord, hvor Vandstanden er meget lav, kommer til at ligge fuldstændig tør hen, saa der rejser sig en Sandstorm, som kan ødelægge baade Tipperne, Værn-Engene og meget mere. Det er nødvendigt, at man sætter et Flodmaal, som kan forhindre, at dette sker. Jeg mener, man bør tage tilbørligt Hensyn til Sydpartiets Krav om en passende Vandstand i Fjorden, og det var netop ogsaa det Tilbud, som kom fra Nordpartiets Side, men som blev afvist. Disse Forhold maa tages op til grundig Prøvelse i Udvalget, og man maa prøve paa at finde en Ordning, som i nogen Maade kan gøre Ret og Skel til begge Sider.

Jeg skal ikke gentage, hvad der er sagt fra anden Side, dels af den ærede Ordfører for Venstre (Vanggaard), dels af den ærede Ordfører for Socialdemokratiet (Hauge). Jeg er ganske enig med det ærede Medlem Hr. Vanggaard i, at Afløbet ved Gødelen har været i høj Grad utilfredsstillende — jeg synes ikke, man kan sige andet, naar man ser paa den Udvikling, der er foregaaet. Hverken fra et Landbrugsstandpunkt eller et Fiskeristandpunkt synes jeg, man kan forsvare dette Udløb, og hvis det skal gennemføres paa en saadan Maade,

at det er tidssvarende, vil det temmelig sikkert være forbundet med stor Bekostning. Men om de Tal, der er opgivet, er rigtige, ja, det er jeg ikke i Stand til at svare paa, derom maa vi høre nærmere i Udvalget.

Jeg kan takke den højtærede Minister fordi Lovforslaget er fremkommet, og sige, at vi fra konservativ Side vil følge det med Interesse. Vi er jo altid forsigtige i Pengesager, og det bør man være. Sagen er forbundet med ret store Udgifter, og vi er jo inde i en vanskelig Tid med Hensyn til de økonomiske Forhold. Nu har det altid været mit personlige Standpunkt, at det ikke var disse Udgifter, der egentlig var de farligste for Samfundet, for det kunde jo i alt Fald nogenlunde beregnes, at de vilde forøge vore Produktionsmuligheder og bidrage til at skabe nye Værdier. Jeg har ved flere Lejligheder her i dette høje Ting gjort mig til Talsmand for, at man bør anvende Statens Midler paa en saadan Maade, at vore Produktionsmuligheder udvikles og der indvindes nyt Land, saaledes at man gør det muligt for det danske Samfund at beskæftige flere og flere Mennesker indenfor Landets Grænser. Naar det er saadan, som det faktisk er, at vi ser os om ude omkring i den store Verden efter Plads til Mennesker, synes jeg, der er god Grund for og sund Fornuft i, at vi ogsaa opaager Vestjylland, lige saa godt som eller rettere lidt tør, end vi prøver paa at opdaage Nicaragua og alle mulige andre mærkværdige Steder i Verden, at vi prøver paa, om der ikke kunde skabes Udviklingsmuligheder og skaffes Plads til en hel Del Mennesker, som kunde finde Beskæftigelse derovre. Jeg har den Opfattelse, som jeg ikke skal komme dybere ind paa i Dag, at tager vi Vestjylland helt nede fra Skelbækken op til Limtjorden, ja, maaske længere endnu, vil der være Plads dér til mange Tusinde Hjem endnu. Der vil være Udviklingsmuligheder, hvorved der kan skaffes Beskæftigelse til mange Mennesker. Derfor har jeg været med til at rejse Spørgsmaalet om en Ordning af Vestkystforholdene, og jeg er overbevist om, at mit Parti vil følge denne Sags Udvikling med Interesse. Hvis det er økonomisk overkommeligt, og vi kan se, at dette Arbejde kan sikres paa en saadan Maade, at det er holdbart og forsvarligt, vil vi være med til at løse dette Spørgsmaal paa en saadan Maade, at det virkelig kan kaldes en rationel Løsning.

Hermed skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale Sagen til velvillig Behandling i dette høje Ting.